

han gav for Udvalgs Nedsættelse, naar han fandt, at det ikke var i sin gode Orden, at vi faa et saadant vigtigt Lovforslag til Afgørelse i Samlingens sidste Dage. Det er en Betragtning, jeg har haft Lejlighed til at gøre gældende flere Gange, og jeg vil heller ikke modsige den Betragtning i Dag, for den er absolut rigtig. Det er i sin gode Orden, at Landstinget faar Lejlighed til at se paa de Sager, det skulde afgøre. Men paa den anden Side vil jeg sige, at denne Sag er saa fyldigt belyst baade fra Forhandlingerne i Fjor og ved, hvad der foreligger i Aar, at jeg ikke synes, vi kunne være i Tvivl om vor Stilling. Og saa synes jeg ikke, det vilde være heldigt nu i Samlingens 11te eller 12te Time at faa et Udvalg nedsat om denne Sag, da den, som sagt, forekommer mig at være tilstrækkelig klart belyst. Jeg skønner ikke rettere, end at der er, havde jeg nær sagt, Nødtilstand til Stede, og at den foreslaaede Foranstaltning er paatrængende nødvendig. Derfor vil jeg tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme mod Udvalgs Nedsættelse.

Brandes: Det forekommer mig uheldigt, at den sidste ærede Talers Præmisser staa i fuldkommen Uoverensstemmelse med hans Konklusion. Det gælder, hvad han sagde om Lovforslaget i det hele, det gælder ogsaa, hvad han sagde om Udvalgets Nedsættelse. Det ærede Medlem sagde om dette Lovforslag, at han var imod, at der lavedes flere Embeder, og han var imod, at man afgjorde en saa vigtig Sag i Slutningen af Samlingen. Det ærede Medlem siger nu, at han egentlig altid er stemt for Udvalgs Nedsættelse, og ganske særlig i Samlingens Slutning finder han det urigtigt, om man skulde gaa bort derfra. Endda siger han, at det er absolut urigtigt, at man nedsætter Udvalg om saa stor en Sag — efter at han har sagt, at det er absolut rigtigt at gøre det —, og det ærede Medlem vil ikke stemme for Udvalg. Dette synes jeg op- rigtigt talt ikke gaar an. Sagen er slet ikke saa ringe, som man vil gøre den til, den omhandler finansielt ikke lidt, og den omordner Sagerne indenfor Finansministeriet. I samme Øjeblik der foreslaas Udvalg — hvilket altsaa vil sige, hvad det ærede Medlem ikke synes at forstaa, at ikke alle Medlemmer ere klare over deres Stilling til denne Sag —, vil det ganske sikkert ikke stemme med Landstingets Traditioner, om man nu forsøger at slaa Udvalgsnedsættelsen ned.

Johnsen: Skønt jeg, som jeg udtalte straks, ikke finder, at denne Sag trænger til nærmere Undersøgelse — det forekommer mig, at den er meget godt belyst baade ved Lovforslagets Fremsættelse, ved Bemærkningerne til Lovforslaget og ved den højtærede Ministers Udtalelser —, er jeg for saa vidt enig med den sidste ærede Taler, som det jo ikke er almindeligt at nægte et Udvalg, naar det fra nogen Side ønskes. Jeg vil derfor tilraade at stemme for Forslaget om Udvalg, idet jeg forudsætter som selvfølgelig, at denne Sag vil blive fremmet hurtigt.

Madsen-Mygdal: Jeg har jo ikke sagt det mindste om, at det vilde være nødvendigt eller ønskeligt, at denne Sag gik i Udvalg, jeg har tværtimod talt om, at denne Sag foreligger godt belyst, ikke blot ved, hvad der foreligger for os i dette Øjeblik, men ogsaa af tidligere Behandlinger. Der er sikkert ingen Tvivl hos de fleste af dette høje Tings Medlemmer om, at Gennemførelsen af den Foranstaltning, som Lovforslaget omhandler, er nødvendig. Jeg har ogsaa Medhold heri hos det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen), skønner jeg, men naar han siger, at han ikke vil modsætte sig Udvalgets Nedsættelse under Forudsætning af, at Sagen hurtigt fremmes, vil jeg sige, ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg har sagt mange Gange, ogsaa overfor det ærede Medlem her (Brandes), at naar man kan stole paa, at Sagen hurtigt fremmes, og at der altsaa ikke nedsættes Udvalg for at standse Sagen i mindste Maade, forlanger heller ikke jeg, at der skal stemmes mod Udvalgs Nedsættelse.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslaget af *Rottbøll* om at henvise Sagen til et Udvalg paa 9 Medlemmer *vedtoges* uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1908 til 31. Marts 1909.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1049 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Intet Ændringsforslag var stillet.